give Pigegymnastiken det særlige Kvindepræg, som den svenske Gymnastik savnede. Det var denne Opgave, Paul Petersen med saa megen Interesse og Dygtighed løste og gav sin Datter Magdalene i Arv at føre videre baade herhjemme og udover Danmarks Grænser. Dansk Kvinde-Gymnastikforening, som han stiftede for 25 Aar siden, og som nu ledes af hans Datter, har nemlig ikke blot fejret Triumfer i mange danske Provinsbyer, men ogsaa i Udlandet: i Christiania, Stockholm, Gøteborg, Malmø; ved det internationale Gymnastikstævne i Antwerpen 1903, hvor de danske Kvinders Opvisning i belgiske Blade blev kaldt: „le gros succes"; i Berlin 1906 og samme Aar paa Stadion i Athen, hvor Dansk Kvinde Gymnastikforening brød Vejen for Kvinders Ret til at møde paa Stadion, hvilket fra Oldtiden havde været dem forbudt; — ved det internationale Svømmestævne i 1910, hvor Foreningen tog alle Hovedpræmierne, og endelig nu i Sommer i Deauville. Intet Under, at dens Fanestang er beslaaet med Sølvplader, som Billedet ovenfor viser.

„Kvinden og Samf.", der mest plejer at beskæftige sig med den sociale og politiske Side af Kvindens Frigørelse, har ment ogsaa engang at burde henlede sine Læseres Opmærksomhed paa den Side af Kvindefrigørelsesværket, som saa dygtigt og ærefuldt varetages af Frk. Paul Petersen og Dansk Kvindegymnastik Forenings unge Kvinder. De Sejre, disse vinder baade herhjemme og ude i Verden bidrager deres til at højne Agtelsen for Kønnet og nedbryde Hindringer ogsaa for Aandslivets Vækst, thi:

Aand og Legem er et Spand,
Der maa begge dygtig øves,
Hvis paa Livets glatte Vand
De for Slæderne skal prøves.

Redaktørskifte.

—o—

Med dette Nummer tager jeg Afsked med Stillingen og Arbejdet som Redaktør. Jeg paatog mig dette i 1908, fordi man dengang ikke havde nogen anden og bedre dertil.

Det er imidlertid nu lykkedes Fællesstyrelsen at formaa Fru Gyrithe Lemche til at overtage Stillingen, og jeg viger med Glæde Pladsen for hende. Det er min Tro, at hun bedre end nogen anden vil kunne udnytte den lille Medbør, som Bladet nu har faaet, til at føre det fremad, saa at det engang for fulde Sejl vil kunne tage den Plads, som dets Ide berettiger det til.

Blandt de gode Minder fra min Redaktørvirksomhed vil jeg særlig med Tak huske den Tillid og den loyale Støtte, som altid har været vist Redaktionen af Fællesstyrelsen. Det er et Forhold, som jeg har lagt megen Vægt paa, fordi jeg har set et af Bladets Opgaver i at være et sandt Udtryk for Fællesstyrelsens og derigennem for hele D. K.s Standpunkt.

Naar det overhovedet har været mig muligt at redigere „Kvinden og Samfundet", saa er det fordi jeg i Redaktionssekretæren, Th. Daugaard, har haft en dygtig og energisk Hjælper og Raadgiver; det er ogsaa først og fremmest til hende, at jeg retter min Tak for de fem Aars Samarbejde.

Men ogsaa de trofaste og uegennyttige Medarbejdere bringer jeg herved min bedste Tak.

At det altid er lykkedes mig at tilfredsstille Medlemmernes Krav til Bladet, kan jeg jo ikke smigre mig med, og Arbejdet har i saa Henseende ofte været utaknemmeligt. Om det i det hele har været muligt at løse denne Opgave, staar mig ikke rigtig klart. Men nu lader det jo imidlertid til, at der ved Tidernes Gunst er sket et Omslag, og at Bladet virkelig i højere Grad end hidtil har haft Held til at tiltale og interessere Læserne og Medlemmerne. Ingen kan glæde sig mere herover end jeg, fordi jeg virkelig tror, at „Kvinden og Samfundet" har en Opgave, som kun det kan løse.

Det er mit oprigtige Ønske for den nye Redaktør, at Medlemmernes Interesse for og Tilslutning til Bladet stadig maa vokse. For denne er den bedste Hjælp og Støtte, Redaktionen kan faa i sit Arbejde.

Esther Carstensen.

Grundlovsforslaget i Folketinget.

—:—

Den 17. Septbr. fremsatte Konsejlpræsident Zahle det i Fjor af daværende Konsejlpræsident Berntsen fremsatte Forslag til en Grundlovsændring. I sin Tale fremhævede han, at han ikke, saaledes som fra en bestemt Side ønsket, havde villet udstrække Grundlovsforslaget til flere Paragrafer end i Fjor. Han mindede om de forskellige Forslag til Grundlovsændring, som havde været fremme, siden Socialdemokraterne 1907 rejste Spørgsmaalet i Rigsdagen, men undlod mærkelig nok helt at nævne det af forhenværende Konsejlpræsident Berntsen i 1910 og 1911 fremsatte Forslag til en Grundlovsændring i et første Tempo. Hvis denne Undladelse bunder i et Ønske om at slette dette Forslag af den offentlige Bevidsthed, er der saa meget mere Grund for Dansk Kvindesamfund til at henlede Opmærksomheden paa, at samme Forslag i Dansk Kvindesamfunds Historie optager ikke mindre end 4 Sider. *Der* — om ikke andre Steder — vil Eftertiden kunne læse sig til, at der paa et vist Tidspunkt af Grundlovsændringens Historie var Ønsker fremme om at yde Kvinderne den Retfærdighed at give dem Valgretten forud for den endelige Forfatningsreform, og at Dansk Kvindesamfund gav disse Ønsker sin varme Tilslutning.

Konsejlpræsidenten udtalte endvidere Haabet om, at Forslaget maatte kunne føres saa hurtig gennem Folketinget, at det kunde komme til første Behandling i Landstinget inden den Tid, hvor Rigsdagssamlingen ordinært vilde være begyndt.